

Alter Rebbe
Likkutei Torah
Parshas Naso
פה תברכו את בני ישראל

Introduction

This discourse presents a deep and elevated interpretation of the Priestly Blessing, focusing on the dual flow of Divine blessing—from *below to above* through human effort, and *from above to below* as Divine grace. Authored by the **Alter Rebbe**, Rabbi Shneur Zalman of Liadi (1745–1812), founder of Chabad Chassidus and disciple of the Maggid of Mezritch, this teaching unveils the inner meaning of the words "ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם." It explores how human action—Torah study and prayer—awakens the Infinite Light beyond the chain of worlds and causes it to descend into our lives. The Alter Rebbe, known for his synthesis of intellectual depth and heartfelt piety, opens our eyes to the mystical architecture of blessing: its origin, its journey, and its resting place within our souls.

(א)

Thus shall you bless the children of Israel: say to them, "May Hashem bless you," etc., "May Hashem shine [His face upon you]," etc., "May Hashem lift up [His face toward you]," etc. Now, our Sages of blessed memory said (Berachos chapter 3, 20b): The ministering angels said before the Holy One, blessed is He, "It is written in the Torah that You do not show favor (Devarim 10:17), and yet You show favor to Israel, as it is written (Bamidbar 6:26), 'May Hashem lift His face to you [i.e., show favor].'" He said to them, "Should I not show favor to Israel? I wrote for them in the Torah (Devarim 8:10), 'And you shall eat, and you shall be satisfied, and you shall bless Hashem your G-d,' and they are exacting with themselves to recite Birchas HaMazon even on as little as a kezayis (olive-sized amount)," etc. (And so it is also in Midrash Rabbah, Naso ch. 11).

פה תברכו את בני ישראל אמור להם יברכה ה' כו', יאר ה' כו', ישא ה' כו'. הנה אמרו רז"ל (פ"ג דברכות ד"כ ע"ב): אמרו מלאכי השירה לפני הקב"ה פתיב בתורה אשר לא ישא פנים כו' ואתה נושא פנים לישראל דכתיב ישא ה' פניו אליה. אמר להם והלא אשא פנים לישראל שכתבתי להם בתורה ואכלת ושבעת וברכת את ה' אליה והם מדקדקים על עצמם (עד פזית כו'. וכן הוא ברב"ה נשא פכ"א).

And one must understand this matter: that because of the meticulousness that they are exacting with themselves even for a kezayis, there is a lifting of the face [i.e., favor] Above. And also, to understand the sequence of these blessings—because on the surface they appear to have no order. However, one must first explain the matter of Birchas HaMazon and why the Torah requires satisfaction.

וצריך להבין ענין זה שבשביל הדקדוק שמדקדקים עד פזית יש נשיאת פנים למעלה. וגם להבין המשך הברכות האלה דלכאורה אין להם סדר. אבל הנה צריך להקדים ביאור ענין ברפת המזון ולמה צריכין שביעה מן התורה.

Alter Rebbe
Likkutei Torah
Parshas Naso
פה תברכו את בני ישראל

And the matter is, as it is written, "And you shall bless Hashem אַתָּה"—specifically the word "אַתָּה"—which includes the entire alphabet from Alef to Tav. For behold, all things were created through letters, for with ten utterances the world was created, and the letters of those utterances are the vitality of all things, and their continued existence and formation from nothing into something is through the combination of letters and their transpositions and substitutions, etc.	וְהֵעֵנִן הוּא כִּי הִנֵּה כְּתִיב וּבִרְכָתְךָ אֶת ה' אֶת דִּיקָא וְהֵן הָאוֹתִיּוֹת מֵא' וְעַד ת'. דִּהֲנָה כָּל הַדְּבָרִים נִבְרָאוּ בָּאוֹתִיּוֹת. שְׂבַעֲשָׁרָה מֵאֲמָרוֹת נִבְרָא הָעוֹלָם וְהָאוֹתִיּוֹת שְׂבַמֵּאֲמָרוֹת הֵן הֵן חַיּוֹת כָּל הַדְּבָרִים וְקִיּוּמָם וְהַתְּהוּוּתָם מֵאַיִן לֵישׁ עַל יְדֵי צִירוּפֵי אוֹתִיּוֹת וְחִלּוּפֵיהֶן וְתַמּוּרוֹת כּו'.
And also, the soul of man is filled with letters. For "You blew into me"—and it is written (Bereishis 2:7), "And He blew into his nostrils the breath of life"—and this refers to His utterance, for "By the breath of His mouth all their hosts were made" (Tehillim 33:6). And His breath is what brings into being all through the level of letters. And these are the letters of the Ten Utterances.	וְגַם נֶפֶשׁ הָאָדָם הִיא מְלֵאָה אוֹתִיּוֹת כִּי אַתָּה נִפְחָתָ בִּי וּכְתִיב וַיִּפַּח בְּאַפִּי נְשָׁמַת חַיִּים וְהִנֵּנוּ בְּרוּחַ פִּי וְתַבְרָךְ כִּי וּבְרוּחַ פִּי כָּל צֶבָאָם וְרוּחַ פִּי וְתַבְרָךְ הוּא הַמְּהִינָה אֶת הַכָּל עַל יְדֵי בְּחִינַת אוֹתִיּוֹת. וְהֵן הָאוֹתִיּוֹת שְׂבַעֲשָׁרָה מֵאֲמָרוֹת.
And it is written (Bereishis 2:20), "And the man called names to all the animals and to the birds of the heavens," meaning he called and drew down their names, which are combinations of the letters of the Utterances through which they were created, from concealment into revelation, to bring about a revelation of vitality from the breath of His mouth, in order to elevate them and bind them to their source.	וְהִנֵּה כְּתִיב וַיִּקְרָא הָאָדָם שְׁמוֹת לְכָל הַבְּהֵמָה וּלְעוֹף הַשָּׁמַיִם כּו' שֶׁהוּא קָרָא וְהִמְשִׁיךְ שְׁמוֹתֵיהֶן שָׁהֶם צִירוּפֵי אוֹתִיּוֹת שְׂבַמֵּאֲמָרוֹת שֶׁבָּהֶן נִבְרָאוּ מִהֶעֱלָם אֶל הַגָּלוּי לְהִיּוֹת בָּהֶן גָּלוּי הַחַיּוֹת מְרוּחַ פִּי וְתַבְרָךְ כְּדֵי לְהַעֲלוֹתָן וּלְקַשְׁרוֹן בְּמִקּוֹרָן.
For their elevation and binding to their source is through man, who is the head of all of the vegetative, animal, and inanimate levels [דצ"ה]. And he is the one who draws down the revelation of their vitality from the source of vitality—from the breath of His mouth. (See also regarding "And the man called names" in Bereishis Rabbah ch. 17 and beginning of Chukas.)	כִּי עֲלִייתָן וְהַתְּקַשְׁרוּתָן בְּמִקּוֹרָן הוּא עַל יְדֵי הָאָדָם שֶׁהוּא רֹאשׁ לְכָל בְּחִינַת דְּצ"ח, וְהוּא הַמְּמַשְׁיךְ גָּלוּי חַיּוֹתָן מִמִּקּוֹר הַחַיּוֹת מְרוּחַ פִּי וְתַבְרָךְ (וְעַיִן מַעֲנִין וַיִּקְרָא הָאָדָם שְׁמוֹת בְּרַב"ה בְּרֵאשִׁית פִּי"ז וְרִישׁ פ' חֻקַּת).

Alter Rebbe
Likkutei Torah
Parshas Naso
פה תברכו את בני ישראל

And therefore, “By every utterance of Hashem shall man live” (Devarim 8:3), meaning: the utterance of Hashem that is within the food—these are the letters in it that came forth from the mouth of Hashem, which is His breath. (As explained in the commentary on the verse “And I will give you movers” regarding the matter that there are two aspects in the letters: one, the letters that came forth from the mouth of Hashem, and two, those that are still in their source—like the potential for speech in a person, and similarly, there are these two aspects in the letters of thought, etc. See there.)	ולכן על כל מוצא פי ה' יחיה האדם שמוצא פי ה' שבתמאכל הן האותיות שבו שיצאו מפי ה', הוא רוח פיו יתברך (עבור מה שכתוב בביאור על פסוק ונתתי לך מהלכים מענין שיש ב' בחינות באותיות היינו א' האותיות שיצאו מפי ה', והב' אותן שבמקורן, כמו על דרך משל כח הדבור שבאדם כו', ושכן כן יש ב' (בחינות אלו באותיות המתשבה כו' ע"ש
And therefore, “through it and through him” [man], the sparks come to their root and source in the level of Hashem’s mouth itself—about which they said (Avos 5:1), “Could it not have been created with one utterance?”—that one utterance which includes all the ten utterances. And from that utterance, the specific utterances are drawn and divided. And through man, they return to that inclusive utterance. For he draws down to them the revelation from there.	ואם כן מה שכתוב שבו ועל ידו יבואו לשרשן ומקורן בחינת פי ה' בעצמו שעליו אמרו והלא במאמר אחד יכול להבראות, הוא המאמר הכלל כל העשרה מאמרות, וממנו נמשכו ונתחלקו עשרה מאמרות פרטיים, ועל ידי האדם באים למאמר הכלל כי הוא הממשיד להם הגלוי משם
And this is the meaning of “וּבִרְכָתָ אֹת” —to draw down the revelation from the root level of the letters, from the breath of His mouth, in order that through this, they be elevated and bound to their source. (See Zohar Vayigash 247b and 208a, and Parshas Terumah.)	וזהו וברכת את, דהיינו להמשיך הגלוי משרש בחינת אותיות מרוח פיו יתברך כדי שעל ידי זה יתעלו ויתקשרו במקורן (ועין בזהר ויגש דר"ז ע"ב ודר"ח ע"א ובפרשת תרומה
(ב)	
But behold, this power for drawing down [Divine vitality], which depends on the person, is specifically through the person’s battle with his animal soul. For behold, “bread” (לֶחֶם) is from the root as in “then they fought at the gates” (Shoftim 5:8), which connotes war. And as it is stated (Zohar Balak 188b), “bread is eaten by the edge of the sword,” and this is through prayer, for “the time of prayer is the time of battle.”	אבל הנה כח זה להמשיכה זו התלויה באדם הינו על ידי מלחמת האדם בנפשו הבהמית. כי הנה לחם הוא מלשון "אז לחמו שערים" (שופטים ה' ח'), שפרושו הוא לשון מלחמה, וכמו שכתוב (בזהר בלק דקפ"ח ב') "נהמא על פום חרבא ייכול", והינו על ידי התפלה כי "שעת צלותא שעת קרבא

Alter Rebbe
Likkutei Torah
Parshas Naso
פה תברכו את בני ישראל

And as it is written, “Let the exaltation of G-d be in their throats and a double-edged sword in their hands” (Tehillim 149:6). Therefore, it is written first: “To love Hashem your G-d and to serve Him with all your heart...” and afterwards: “And you shall gather in your grain...” Because first, there must be love.	וּכְמוֹ שֶׁכְּתוּב "רוּמְמוֹת קָל בְּגֵרוֹנָם וְחֶרֶב פִּיפְיוֹת בִּיָּדָם", וְלָכֵן כְּתוּב תְּחִלָּה: "לְאַהֲבָה אֶת ה' אֱלֹהֵיכֶם וּלְעַבְדּוֹ בְּכָל לִבְבְּכֶם כו', וְאַחֲרֵי כֵן: "וְאַסְפֹּת דְגָנְךָ כו'", כִּי מִתְחִלָּה צָרִיךְ לִהְיוֹת לְאַהֲבָה.
And the meaning of “love” is from the term “ava” (to desire)—meaning: the person’s will, longing, and request with all heart and soul should be that His Divinity and Unity be revealed in the world and the soul—just as it was before the creation of the world, when He alone existed.	וּפִירוּשׁ "אַהֲבָה" מִלְשׁוֹן "אַבָּה", דְּהֵינּוּ רָצוֹן. וְהַפְנוּהָ שִׁיחָהּ רָצוֹן הָאָדָם וְחִפְצוֹ וּבִקְשׁוֹתוֹ בְּכָל לֵב וּנְפֶשׁ לִהְיוֹת גְּלוּי אֱלֹהוֹת וְיִחּוּדוֹ יִתְבָּרַךְ בְּעוֹלָם וּנְפֶשׁ, וּכְמוֹ שֶׁהָיָה קִדְּם בְּרִיאַת הָעוֹלָם שֶׁהָיָה הוּא לְבַדּוֹ.
That He would be, even in this lowly world, revealed—for there was not yet a world that conceals and obscures. And so too, it will be in the seventh millennium... and likewise now: “Before Him, all is considered as naught,” for “I, Hashem, have not changed” (Malachi 3:6).	שֶׁהוּא בְּמָקוֹם הָעוֹלָם הַזֶּה הַשָּׁפֵל בְּכַחֲסֵינָת גְּלוּי, כִּי לֹא הָיָה עֲדֵין עוֹלָם הַמַּעֲלִים וּמִסְתִּיר כו'. וּכְמוֹ שֶׁיְהִיָּה בְּאֵלֶּף הַשְּׁבִיעִי כו'. וְכֵן הוּא מִמֶּשׁ גַּם עֵתָה: "קִמְיָה דְּכֹלָא בְּלֹא חֲשִׁיב", כִּי "אֲנִי ה' לֹא שֶׁנִּיתִי" כְּתִיב.
Only before us does the world conceal and obscure... And this is [the meaning of the verse] “And you shall love Hashem your G-d”—that you should desire and yearn that Havayah, who was, is, and will be—who is the aspect of “unchanging,” and that there is truly nothing else besides Him—should be “your G-d,” in actual revelation, in the soul and in the world.	רַק שֶׁלִּפְנֵינוּ הָעוֹלָם מִסְתִּיר וּמַעֲלִים כו'. וְזֶהוּ "וְאַהֲבָתָה אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ" שֶׁתִּתְאַוֶּה וְתִחַפֵּץ שְׁהוּי שֶׁהָיָה הוּוֹה וְיִהְיָה בְּכַחֲסֵינָת "לֹא שֶׁנִּיתִי", וְאִין עוֹד מִלְּבַדּוֹ מִמֶּשׁ—הוּא יְהִיָּה "אֱלֹהֶיךָ" בְּכַחֲסֵינָת גְּלוּי מִמֶּשׁ בְּנֶפֶשׁ וּבְעוֹלָם.
That the world will no longer conceal... Rather, just as Above, “before Him all is as naught,” and “there is nothing else besides Him”—so too will it be revealed below, with no concealment or hiding at all from the powers of the animal soul, which obscure and hide this revelation.	שֶׁלֹּא יְהִיָּה הָעוֹלָם מַעֲלִים כו', אֲלֹא כְּמוֹ שֶׁלְמַעַלָּה: "כֹּלָא קִמְיָה בְּלֹא כו'", וְ"אִין עוֹד מִלְּבַדּוֹ" כו'—כֵּן יְהִיָּה לְמִטָּה בְּגְלוּי בְּלִי שׁוּם הֶסְתֵּר פָּנִים וְהַעֲלָם מִכַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ הַבְּהֵמִית הַמִּסְתִּירִים וּמַעֲלִימִים גְּלוּי זֶה.
[These powers] are drawn after the physicality of this world and its coarse materialism, which appears to the eyes of flesh as something existent and independent. But—“and to serve Him with all your heart”—with both your hearts, etc.	הַנִּמְשָׁכִים אַחֲרֵי גִשְׁמִיּוֹת עוֹלָם הַזֶּה וְחִמְרֵיוֹתוֹ שֶׁנֶּרְאָה לְעֵינֵי בָשָׂר לִישׁ וְדָבָר בְּפָנֵי עֲצָמוֹ. רַק "וּלְעַבְדּוֹ בְּכָל לִבְבְּכֶם" בְּשְׁנֵי יִצְרֵיךָ כו'.

Alter Rebbe
Likkutei Torah
Parshas Naso
פה תברכו את בני ישראל

And therefore, prayer is a ladder set upon the earth and its head reaches the heavens. For one must begin from the very lowest—starting with Birchot HaShachar: “Who gives sight to the blind,” “Who straightens the bent,” etc.	ולכן התפלה היא סלם מצב ארצה וראשו מגיע השמימה, שצריך להתחיל ממטה מטה תחלה ברכות ה'שחר: "פוקם עורים", "זוקף כפופים" כו
For the entire prayer is an aspect of “blessings”: “Blessed are You...”—they are drawn-down revelations of G-dliness into the world and the soul, to be in the state of “You”—as if it is direct, face-to-face.	שכל התפלה היא בחינת ברכות: "ברוך אתה" כו, שהן המשכות גלוי אלקות בעולם ובנפש להיות בבחינת "אתה", כאלו הוא לנכח כו
And it must be in an order, from below to above—beginning with the lowest levels, until one reaches the fulfillment of “And you shall love [Hashem]” to the point of literally giving one’s soul into the Oneness—“with all your heart,” etc.	וצריך להיות כסדר ממטה למעלה, תחלה ממדרגות התחתונות עד שיבוא לקיום "ואהבת" למסור נפשו 'באחד ממש, ולהיות "ואהבת בכל לבבך" כו
(See what is written on this in the maamar “Yonasi b’chagvei hasela.”) For behold, from the root of the Divine soul in the place from which it was hewn, it naturally rises and is absorbed in its Emanator, blessed be He.	ועינו מה שכתוב מזה בד"ה "יונתי בחגי הסלע". (כי) הנה מצד שרש נפשו האלקית במקור חצבה—הרי היא בטבעה עולה ונכללת במאצילה יתברך.
And the soul itself does not need repair; only because of the animalistic faculties clothed in this world—whose vitality comes from the vital force of foods that come from kelipas noga, and by them man lives his physical and animal life—he becomes bound below.	והנשמה אינה צריכה תקון לעצמה. רק מצד כחות הנפש הבהמית המלוכשים בעולם הזה שכל חיותם הוא מצד כחות החיניות של המאכלים שבנוגה, שבהם מחיה האדם חיי גופו ונפשו הבהמית—הרי הוא מקושר למטה.
And he needs to elevate and bind his soul to Hashem until the subduing of the sitra achra and its transformation... and “to serve Him with all your heart,” with both hearts.	וצריך להעלות ולקשר נפשו בה' עד דאיתכפף סטרא אחרא ואתהפךא כו. ו"לעבדו בכל לבבכם" בשני 'לקבות כו
Therefore, it is necessary to begin from below to above in prayer, which is a ladder set upon the earth and its head reaches the heavens—until it reaches the “One.”	לכך צריך להתחיל ממטה למעלה בתפלה, והיא סלם מצב ארצה וראשו מגיע השמימה, עד שמגיע לאחד
And through this, “the angels of G-d ascend and descend upon it”—upon man. For man is the root of everything.	ועל ידי זה "מלאכי אלקים עלים ויורדים בו"—באדם. כי האדם הוא שרש הכל
And as it is written: “The face of a lion to the right... the face of an ox to the left... and the face of the man...” (Yechezkel 1:10)—their general essence is “man,” who encompasses all four creatures.	וכמו שכתוב: "ופני אריה אל הימין... ופני שור מהשמאל כו, ודמות פניהם פני אדם" כו—שכלולותם הוא בחינת אדם, שהוא הכלל כל הד' חיות

Alter Rebbe
Likkutei Torah
Parshas Naso
פה תברכו את בני ישראל

And all of them are elevated through the elevation of man's soul in its cleaving to the living G-d—to love Hashem, etc.	וכלם מתעלים בהתעלות נפש האדם בדבקותה '.פאלקים חיים לאהבה את ה' כו
And afterwards it is written, "And you shall gather in your grain"—to gather the vitality in the [creations of] Domem, Tzomeach, and Chai, which were scattered and cast under the dominion of kelipas noga, and now are gathered and included in the level of Adam.	ואחר כך כתיב "ואספת דגנה" ללקט החיות שפדצ"ח שיתקבצו ויתאספו ממה שהיו פזורים ונדחים תחת ממשלת נוגה, ויוכלו בבחינת אדם
But before prayer, it is forbidden to eat—for then man too is still bound below, and how can he elevate others?	מה שאין בן קדם התפלה אסור לאכול, כי גם האדם עדין אז מקשר למטה, ואיך יוכל לקשט אחרים
Therefore, one must first adorn himself and be in the state of Adam (אדם), which is the numerical value of 45, the level of bitul (self-nullification).	ולכן צריך מתחלה לקשט את עצמו, ולהיות בבחינת אדם—בגימטריא מ"ה, בחינת בטול
And through this, afterwards, he can repair the [creations of] Domem, Tzomeach, and Chai, etc.	'.ועל ידי זה אחר כך יוכל לתקן הדצ"ח כו
And it can also be said: that the souls of Israel arose in [Divine] thought—meaning, they were drawn from the letters of thought—and their elevation is to go higher and higher, as explained on the verse "And I will set your stones with kadkod."	ועוד יש לומר: כי נשמות ישראל עלו במחשבה, הינו שנמשכו מאותיות המחשבה, ועליהן היא להגביה ".למעלה יותר כנזכר על פסוק "ושמתי כדכד
And behold, the Domem, Tzomeach, and Chai are taken from the letters of speech—as mentioned earlier, from the "utterance of the mouth of Hashem."	והנה הדצ"ח נלקחו מאותיות הדבור כנזכר לעיל ".מופא פי ה
Therefore, in order to elevate the letters of speech that descended below into the Domem, Tzomeach, and Chai—to raise them to their source—this must come through man, who was taken from the letters of thought, which are higher than the letters of speech.	ולכן כדי להעלות אותיות הדבור שירדו למטה בדצ"ח, להעלותם לשרשן—זהו על ידי האדם שנקלח מאותיות המחשבה, שהן למעלה מאותיות הדבור
Therefore, this elevation depends on the person beginning with self-rectification, as our sages said: "Adorn yourself first, and afterward adorn others."	ועל בן העלאת זה תלויה על ידי שמתחלה יתקן עצמו, ".כמאמר: "קשוט עצמך ואחר כך קשוט אחרים
That first his soul—whose source is in the letters of thought—must rise to the root of thought and be lifted even higher, etc.	שמתחלה תתעלה נפשו ששרשה מאותיות המחשבה—תתעלה במקור פה המחשבה, ועוד הגבה '.למעלה כו
Then afterwards, he will be able to elevate the letters of speech, etc.	'.אז אחר כך תוכל להעלות אותיות הדבור כו

Alter Rebbe
Likkutei Torah
Parshas Naso
פה תברכו את בני ישראל

(See also the maamar “Lo hibit aven b’Yaakov,” and in the maamar “Vayechi” on the verse “Asri lagafen.”)	וענין עוד ב'ד"ה "לא הביט און ב'עקב", וב'פי "ויחי") ("ב'ד"ה "אסרי לגפן").
(ג)	
And behold, the ascent of man is through prayer in the aforementioned state. For wherever a person's focus, desire, and longing is—there his very essence and being is included and cleaves, as is known.	והנה עליית האדם היא על-ידי התפלה בבחינה הנ"ל, כי במקום שמגמת האדם וקפצו ותשוקתו—שם נכלל ונדבק עצמותו ומהותו בכללו בנוגע.
And this is the idea of the blessings: “May Hashem bless you,” meaning, to have a multitude of elevation of sparks—whether powers of the G-dly or animal soul within the person, or those within food, drink, or other physical needs, which are renewed each morning and ascend upward every day through arousal from below via prayer, in abundance and intensity, through the powerful bond of fierce love in the Shema and prayer.	וזהו ענין הברכות: "וברכה ה'"—הינו להיות ריבוי עליות נצוצות, הן כחות נפשיות האלקית והבהמית שבאדם ושבמאכלים ומשקים ושאר צרכיו המתחדשות לברקים ועולות למעלה בכל יום באתערוותא דלתתא על-ידי התפלה, בריבוי וגדל עצם התקשרות האהבה. עזה שבקריאת שמע ותפלה.
For behold, the idea of “blessing” is illustrated by a seed growing from the ground: the seed is planted in the earth, buried and covered with soil, and through blessing and success, it rises and sprouts from the earth with increase and multiplication far beyond its original state.	כי הנה ענין ברכה נאמר על דרך משל על הגרע הצומח מן השדה, שגורע הגרעין בארץ עד שנטמן ונתכסה בעפר, ועל-ידי הברכה וההצלחה—כשהצליח ועשה פרי—עולה וצומח מן הארץ בתוספת מרבה על העיקר.
So too, it is written: “And I will sow the House of Israel,” and “I will sow her for Me in the land,” etc.—for Israel is in the aspect of planting: the planting of G-dliness. As it is written, “Blessed is Hashem, G-d of Israel...” as explained elsewhere.	וכך הנה כתיב: "וירעתי את בית ישראל", ו"וירעתי לי בארץ" כו', ש'ישראל הם בבחינת זריעה—דהינו זריעת בחינת אלקות, כמו שכתוב: "ברוך ה' אלקי ישראל" כו', כמו שמבואר במקום אחר.
And they are drawn below into the physical world and concealed, clothed within the animal soul and the faculties that crave physical things—like a seed hidden and covered in the earth—in order that it may rise and sprout with increase and expansion.	ונמשכו למטה בעולם הגשמי, ומכסים ומלובשים בנפש הבהמית וכחות המתאנים לדברים גשמיים, וכמו הזריעה הטמונה ומכסה בעפר, כדי שיעלה ויצמח בתוספת וריבוי.

Alter Rebbe
Likkutei Torah
Parshas Naso
פה תברכו את בני ישראל

The powers of the vital soul will also ascend and become included in Oneness in the recitation of Shema—as our Sages said: “Israel was only exiled in order to add converts,” etc. As explained elsewhere.	כחות הנפש החיונית יעלו גם־הם ויתכללו באחד בקריאת שמע, וכמו שאמרו רז"ל: "לא גלו ישראל אלא כדי שיתוספו עליהם גרים" כו', וכמו שכתוב במקום אחר
Therefore, G-d made man upon the earth to receive vitality from physical things, so that all the powers of dōmēm, tsōmēah, hai, and their vitality—through which the soul of all living and spirit of all flesh are given life—may ascend in the soul and spirit of man through the Shema and prayer.	ולכן עשה אלקים את האדם בארץ, לקבל החיות מן הדברים הגשמיים, כדי שיתכללו כל כחות הדצ"ח והחיות אשר בהם להחיות נפש כל חי ורוח כל בשר—בחיות הנפש ורוח האדם העולה למעלה בקריאת שמע ותפלה
Therefore, one must pray every day. And behold, regarding this blessing that comes from an awakening below, it is written: “And may He protect you”—for it requires guarding from harm-doers: from the external forces and the sitra achra, so they should not derive nourishment from this love.	ולכן צריך האדם להתפלל בכל יום. והנה על ברכה זו שהיא מאתערוטא דלתתא נאמר "וישמרה", שהיא צריכה שמירה מן המזיקין—הם החיצונים וסטרא אחרא—שלא יהיה להם ניקה מאהבה זו
Meaning: once this love is awakened in a person’s soul, he should not respond by feeling proud of himself or glorifying in it, or any other ulterior motive, G-d forbid—for “Who may ascend the mountain of Hashem?... one with clean hands and a pure heart.” Meaning, “pure heart” without any foreign admixture.	דהיגו, מאחר שתתעורר אהבה זו בנפש האדם, לא יתפעל בעצמו להיות מחזיק טובה לעצמו או להיות התפארות וגדלה ממנה או שאר איזה פניה חס ושלום, כי "מי יעלה בהר ה'", "נקי כפים ובר לבב"—פירוש: "בר לבב", שהוא בלי שום תערוכות זר חס ושלום
(In Zohar: see the interpretations of “May Hashem bless you and protect you” in Zohar end of Vayechi, 248a; and end of Naso 247a; and in Ra’aya Mehemna, Pinchas 245a; and Parshas Eikev 271b; and Midrash Rabbah, Bo ch. 15 and Bechukosai ch. 36.)	בזהר נזכר פירוש "וברכה ה' וישמרה" סוף פרשת ויחי דרמ"ח ע"א, וסוף פרשת נשא דקמ"ז ע"א, וברע"א מהימנא פרשת פינחס דרמ"ה ע"א, וברפרשת יקב דרע"א סע"ב, וברכ"ה פרשת בו פט"ו, בקנתי (פל"ו)
And behold, through an awakening from below comes an awakening from Above—as it is written: “If he sets his heart upon it... then spirit brings forth spirit and draws forth spirit” (Iyov 34:14–15)—so that “May Hashem shine His face upon you” is drawn from above to below.	והנה על־ידי אתערוטא דלתתא אתערוטא דלעילא, וכמו שכתוב: "אם ישים אליו לבו כו'"—"ורוח אחי רוח ואמשיך רוח"—להיות "נאר ה' פניו אליך" מלמעלה למטה

Alter Rebbe
Likkutei Torah
Parshas Naso

פה תברכו את בני ישראל

That just as he desires and longs and asks that there be a revelation of the infinite light of the Blessed One and that “there is none else besides Him” be manifest below as above—so too will this be drawn from above: the illumination of this revelation which he is requesting.	שְׁכֵמוֹ שֶׁהוּא חָפֵץ וּמִשְׁתַּחֲוֶה וּמִבְקֵשׁ שְׁיִהְיֶה גִילוי אֹר אֵין־סוֹף בְּרוּךְ־הוּא וְ"אֵין עוֹד מְלַבְּדוֹ" לְמַטָּה כְּמוֹ שֶׁהוּא לְמַעְלָה—כֵּן יוֹמֵשֵׁד מְלַמְעָלָה הַמְשַׁכֵּת הָאֶרֶץ גִּילוי זֶה אֲשֶׁר הוּא מִבְקֵשׁ
And this is “May Hashem shine His face...”—the illumination of the face is the level of Chochmah (Wisdom), as it is written: “The wisdom of a man shines his face” (Koheles 8:1).	וְזֶהוּ "נֵאֵר ה' פָּנָיו"—בְּחִינַת הָאֶרֶץ פָּנִים הִיא בְּחִינַת "חֲכָמָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "חֲכָמַת אָדָם תֹּאיר פָּנָיו
(In Zohar, the explanation of “May Hashem shine His face” is mentioned in Naso 133b, 141a, 147a.)	בְּזֶהֱר נִזְכָּר פִּירוּשׁ "נֵאֵר ה' פָּנָיו" נִשְׂא קל"ג ב', קמ"א) (א', קמ"ז א')
That is, to have a revelation of the power of “Ma” (מ"ה)—and that “there is none else besides Him.” “Who is wise? He who sees what is born,” i.e., sees with actual vision the being born from nothing, and that all before Him is as naught.	דְּהִינּוּ לְהִיּוֹת גִּילוי כֹּחַ מ"ה, וְ"אֵין עוֹד מְלַבְּדוֹ" כו'. "אֵיזֶהוּ חֲכָמָה? הָרוּאָה אֶת הַנוֹלָד"—הִינּוּ הָרוּאָה בְּבְחִינַת רֵאזִיָּה מִמָּשׁ אֶת הַנוֹלָד מֵאֵין, וְ"כֵלָא קַמִּיָּה כְּלָא" כו'.
For through arousal from below—“Shema Yisrael”—“Shema” implies understanding through contemplation, etc., but hearing is not like seeing.	כִּי בְּאַתְעָרוּתָא דְלִתְתָּא—"שְׁמַע יִשְׂרָאֵל"—"שְׁמַע" לְשׁוֹן הִבְנָה עַל־יְדֵי הַתְּבוּנוֹת כו', וְאֵין דוּמָה שְׁמִיעָה לְרֵאזִיָּה כו'
It is a revelation of the power of Ma (humility/nullification) that comes from above, and this revelation is in Torah—for “Torah emerges from wisdom,” and it is His wisdom, which is above [everything], only it is clothed below in the physical subjects of Zeraim, Mo’ed, etc.	הִיא בְּחִינַת גִּילוי כֹּחַ מ"ה הַבָּא מְלַמְעָלָה, וְגִילוי זֶה הוּא בְּתוֹרָה—כִּי "אוֹרֵיָתָא מִחֲכָמָה נִפְקֵת", וְהִיא חֲכָמָתוֹ יִתְבָּרֵךְ שְׁלַמְעָלָה, רַק שְׁמִלוּכְשֵׁת בְּגִשְׁמִיּוֹת לְמַטָּה בְּעֻנְיֵי "זְרָעִים", "מוֹעֵד" כו'
This is like water that descends from a high place to a low one. And about this it is written: “And I will give the rain of your land...” and as it is written: “As the rain and snow come down from heaven... so is My word that goes out from My mouth.”	וְעַל זֶה נֵאֶמַר: "וְנָתַתִּי מָטָר אֶרְצְכֶם" כו', וְכֵמוֹ שֶׁכָּתוּב: "כִּי כְאֲשֶׁר יֵרֵד הַגֶּשֶׁם וְהַשֶּׁלֶג מִן הַשָּׁמַיִם כו'—כֵּן יֵהְיֶה "דְּבָרִי אֲשֶׁר יֵצֵא מִפִּי
Through this “rain,” “and you shall gather your grain,” etc.—to become a dwelling and resting place for the Blessed One: a revelation of the infinite light of the Blessed One drawn from above to be One in One.	שְׁעַל־יְדֵי בְּחִינַת מָטָר זֶה—"וְאַסְפֹּת דְּגִנְךָ" כו'—לְהִיּוֹת מִשְׁכָּן וּמִכּוֹן לְשִׁבְתּוֹ יִתְבָּרֵךְ, לְגִילוי אֹר אֵין־סוֹף ".בְּרוּךְ־הוּא הַבָּא מְלַמְעָלָה, לְהִיּוֹת "אַחַד בְּאַחַד

Alter Rebbe
Likkutei Torah
Parshas Naso
פה תברכו את בני ישראל

And this is “May He be gracious to you”—from the language of “charm” and “encampment”: “And Israel encamped there.” Like “David encamped,” to be in the state of “And I shall dwell among them,” a dwelling below, the actual resting of the infinite light of the Blessed One below as it is above.	וְזֶהוּ "וַיִּחַנּוּ" —לִישׁוֹן "חן", וְלִישׁוֹן "חֲנִיָּה": "וַיַּחַן" שֶׁמִּיִּשְׂרָאֵל, וְכֵמוֹ "חֲנִיָּה דָּוִד" —לְהִיּוֹת בְּבַחֲבִינַת "וַיִּשְׁכְּנֵנִי בְּתוֹכָם", דִּירָה בְּתַחְתּוֹנִים, דִּירַת וְהִשְׁרָאֵת אֹר אֵין־סוּף פְּרוּד־הוּא מְמֹשׁ בְּבַחֲבִינַת גִּילּוֹי לְמִטָּה כְּמוֹ שֶׁהוּא לְמַעַל.
And this is the idea of Birchas HaMazon: the drawing down of a revelation of G-dliness from above upon the powers and vitality that were renewed in a person through food.	וְזֶהוּ עֲנֵן בְּרַפְת הַמְּזוֹן: הַמְּשַׁכֵּת גִּילּוֹי אֱלֻקִּיּוֹת מְלַמְעָלָה עַל הַכּוֹחוֹת וְהַחַיּוֹת שֶׁנִּתְחַדְּשׁ בְּאֶדָם מִן הַמַּאֲכָל.
These are the three blessings from the Torah, and the fourth by Rabbinic decree: four times “Blessed are You...” to draw a revelation in the soul and the world, as if [G-d] is present face-to-face.	וְהֵם ג' בְּרָכוֹת דְּאוֹרֵי־יְתָא, וְהַרְבִּיעִית דְּרַבְּנָן —ד' פְּעָמִים "פְּרוּד אַתָּה", לְהִיּוֹת נִמְשָׁךְ בְּבַחֲבִינַת גִּילּוֹי בְּנֶפֶשׁ וּבְעוֹלָם, 'פְּאֵלוֹ הוּא לְנִכְח כּוֹ
Through this, there is clarification and separation from what was previously under the dominion of noga, and inclusion in holiness—to become a vessel, resting place, and sanctuary for the indwelling of the infinite light of the Blessed One in actual revelation.	שְׁעַל־יְדֵי זֶה נִתְפָּרֵר וְנִפְרֵד מִמָּה שֶׁהָיָה תַּחְלָה תַּחַת מְמִשְׁלַת נוֹגָה, וְנִכְלָל בְּקִדּוּשָׁה, לְהִיּוֹת בַּחֲבִינַת כְּלִי וּמְכוֹן. וּמִשְׁכָּן לְהִשְׁרָאֵת גִּילּוֹי אֹר אֵין־סוּף פְּרוּד־הוּא מְמֹשׁ.
(ד)	
However, this is [only] if one eats specifically to the point of satisfaction, for then “bread sustains the heart of man” (Tehillim 104:15)—that through the bread, he lives the life of his soul. And the vitality included in his soul is itself what becomes included in holiness through the soul’s elevation and its inclusion in the revelation of the infinite light of the Blessed One, which rests and is revealed in Chochmah, the power of Ma (מ"ה).	אֲמָנָם זֶהוּ אִם אוֹכֵל דּוֹקָא כְּדֵי שְׂבִיעָה, שְׂאֵז "לֶחֶם לִבִּי אֲנוֹשׁ יִסְעֵד", שְׁעַל־יְדֵי הַלֶּחֶם יִחְיֶה חַיֵּי נֶפֶשׁוֹ, וְהַחַיּוֹת הַפְּלוּלָה בְּנֶפֶשׁוֹ —הִיא הִיא הַנִּכְלָלָת בְּקִדּוּשָׁה בְּהַתְעַלּוּת הַנֶּפֶשׁ וְהַתְפַּלְלוּתָהּ בְּבַחֲבִינַת גִּילּוֹי אֹר אֵין־סוּף פְּרוּד־הוּא הַשׁוֹרָה וּמִתְגַּלֶּה בְּחֻכְמָה כַּח מ"ה.
For in that vitality there is an abundance of holiness from “the mouth of Hashem,” which is the source of life.	לְפִי שְׂבִיחֵי הַהוּא יֵשׁ רִיבּוֹי קִדּוּשָׁה מְמוּצָא פִּי ה', שֶׁהוּא מְקוֹר הַחַיִּים.

Alter Rebbe
Likkutei Torah
Parshas Naso
פה תברכו את בני ישראל

(See Zohar on the verse “And you shall eat and be satisfied,” Parshas Vayigash 247b; and Parshas Terumah 153b, 152b, and 157a; and also Zohar Parshas Miketz 204a–b regarding the concept and explanation of “satisfaction”; and 194a on the verse “And behold from the Nile...”; and Parshas Beha’aloscha 150a regarding “and the bread was satisfying and we became good”; and the commentary of the Ramaz there; and Pardes Rimonim, Entry “Ratzon.”)	ועינו בזהר על פסוק "ואכלת ושבעת" בפרשת ויגש (דף ר"ז ע"ב, ובפרשת תרומה דף קנ"ג ע"ב, ודף קנ"ב ב', ודף קנ"ז ע"א. ועין עוד בזהר פרשת מקץ דף ר"ד ע"א–ב' מענין ופירוש "שבע", ודף קצ"ד ע"א על פסוק "והנה מן הנאר כו", ובפרשת בהעלתך דף ק"ג ע"א גבי "ונפשנו יבשה אין כל בלתי אלהימן עינינו", (ובפירוש הרמ"ז שם, ובפרד"ס רמזנים בערך "רצון
But if one does not eat to the point of satisfaction—so that the soul receives only a limited vitality—then that vitality, which contains only a small amount of holiness, has no power to be included in the level of Chochmah revealed in the soul, and to be clarified from nogah and included and united in holiness.	אכל אם אינו אוכל כדי שביעה—שלא לקחה הנפש רק חיות מועט—אין כח בחיות זה שאין בו אלא מעט קדושה להתפלל בבחינת חכמה שמתגלה בנפש, ולהתברר מגוה ולהפיל ולהתאחד בקדושה
But regarding this it is said: “May Hashem lift His face...”—meaning, “lift” as in elevating upward; “His face” refers to the revealed aspect of influence (pnimiyus), whereas the aspect of “back” (achorayim) refers to influence in a concealed state, like one who throws behind his shoulder.	אכל על זה נאמר "ישא ה' פניו"—פירוש "ישא", נגביה למעלה; "פניו" היא בחינת גילוי ההשפעה שנקראת בשם "פנים", ובחינת "אחוריים" היא השפעה שהיא בהסתר פנים, כמאן דשדי בתר פתיפוי
That is, He raises it upward, beyond the chain of worlds—into the level of “He who sits high, who lowers Himself to see in the heavens and the earth,” where both spirituality and physicality are equal before Him, and upon both it says “Who lowers Himself.”	דהינו שנגביה למעלה מן ההשתלשלות, בבחינת "המגביהי לשבת המשפילי לראות בשמים ובארץ", שמים וארץ—רוחניות וגשמיות—שוין לפניו יתברך, "ועל שניהם הוא אומר "המשפילי
And this elevation will be “to you,” meaning that the drawing and influence from this level beyond the chain of worlds—i.e., “May Hashem lift...”—should come to you in revealed form.	וההגבהה הזאת תהיה אליך—כלומר, שיומשך אליך בגילוי ההמשכה והשפעה מבחינה שלמעלה מן "ההשתלשלות"—שהיא בחינת "ישא ה'

Alter Rebbe
Likkutei Torah
Parshas Naso
פה תברכו את בני ישראל

So that through this, all the scattered and distant sparks of vitality will be gathered—one by one—even if they contain only the tiniest amount of holy vitality, and be included and unified in the supreme holiness, the source of life and holiness within the lower realms.	שְׁעַל-יְדֵי זֶה יִלָּקְטוּ לְאַחַד אֶחָד כָּל נְצוּצֵי הַחַיּוּת הַמְפֻזָּרִים וְהַנִּדְחִים, אֲפִילוֹ אִם יֵשׁ בָּהֶם חַיּוּת קְדוּשָׁה כָּל שֶׁהוּא מְעַט מְזַעַר, וְיוֹכְלֵלוּ וְיִתְאַחְדוּ בְּקְדוּשָׁה עֲלִיוֹנָה, מְקוֹר הַחַיִּים וְהַקְדוּשָׁה שֶׁבַּתְּחִתּוֹנִים.
(See Ra'aya Mehemna, Parshas Pinchas 244b on this concept of "May Hashem lift His face..." and also 238b.)	וַעֲנֵן בְּרַעֲיָא מְהִימָנָא פְּרִשְׁת פִּינְחָס דְּרַמ"ד ב' מַעֲנִין (זֶה ד' שְׂאָא ה' פָּנָיו" כו', וְדָף רל"ח ב).
But how will the drawing and influence from this level above the chain of worlds occur? For this it says: "And may He place for you peace."	אָבֵל כִּיצַד תִּהְיֶה הַהִמְשָׁכָה וְהַשְׁפָּעָה מִבְּחִינָה שְׁהִיא לְמַעְלָה מִן הַהִשְׁתַּלְשְׁלוֹת? עַל זֶה נֶאֱמַר: "וַיָּשֶׂם לָךְ שָׁלוֹם".
Peace is the concept of connection and unification of opposites, as it is written: "He makes peace in His heights"—[between] Michael, the minister of water, etc.	שָׁלוֹם הוּא עֲנֵינן הַתְקַשְׁרוֹת וְהַתְחַבְּרוֹת שֶׁנִּי הֶפְכִּים, וְכַמוֹ שֶׁכְּתוּב: "עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בְּמַרְוָמִיו", מִיכָאֵל שֶׁר שָׁל מִים כו'.
This is through their nullification to a level that is far above both of them—which unites them, as is known.	וְהִינּוּ עַל-יְדֵי בִיטוּלָם לְבְּחִינָה שְׁהִיא לְמַעְלָה מֵעֵלָּה מִשְׁנֵיהֶם, הַמְחַבֵּרֶת אוֹתָם כְּפִי דָע.
And our Sages said: Torah scholars increase peace in the world, as it is written: "And all your children shall be learners of Hashem, and great shall be the peace of your children."	וְהִנֵּה אָמְרוּ רַז"ל: "תַּלְמִידֵי חֻכְמִים מַרְבִּים שָׁלוֹם בְּעוֹלָם", שֶׁנֶּאֱמַר: "וְכָל בְּנֵיךָ לְמוּדֵי ה' וְרַב שָׁלוֹם בְּבִנֶיךָ".
Meaning: because they are "learners of Hashem"—"learners" in the passive sense, meaning their study of halachah is because it is the word of Hashem, with a state of bitul.	דְּהִינּוּ, מִשּׁוּם שֶׁהֵם "לְמוּדֵי ה'" —"לְמוּדֵי" לְשׁוֹן נִפְעֵל, דְּהִינּוּ שְׁהִיא לִימוּד הַהִלְכָה מִפְּנֵי שְׁהִיא דְּבַר ה'—בְּבְחִינַת בִּיטוּל.
For they receive the teaching each time from Hashem, and Hashem is the one teaching them, as it is written: "I am Hashem, your teacher..."	שֶׁהֵם הַמְקַבְּלִים הַלִּימוּד בְּכָל פַּעַם מִהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ הוּא מְלַמֵּדָם, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב: "אֲנִי ה' מְלַמֵּדְךָ" כו'.
And the word of Hashem itself—this is halachah. The Mishnah itself is what speaks in their mouths, as it is written: "And My words that I have placed in your mouth... I shall place My words in your mouth."	וְדָבַר ה' מִמֶּשׁ—זוֹ הִיא הַלְכָה, וְהַמִּשְׁנָה הִיא הִיא הַמְדַּבֵּרֶת בְּפִיהֶם, וְכַמוֹ שֶׁכְּתוּב: "וְדָבַרִי אֲשֶׁר שָׁמַתִּי בְּפִיךָ", "וְאֲשִׁים דְּבַרִי בְּפִיךָ".
Through this, they increase peace in the world—"and great shall be the peace of your children"—in the level of the middle bar that penetrates from one end to the other.	וְעַל-יְדֵי זֶה מַרְבִּים שָׁלוֹם בְּעוֹלָם—"וְרַב שָׁלוֹם בְּבִנֶיךָ"—בְּבְחִינַת בְּרִיחַ הַתִּיכוֹן הַמְבָרִיחַ מִן הַקְּצֵה אֶל הַקְּצֵה.

Alter Rebbe
Likkutei Torah
Parshas Naso
פה תברכו את בני ישראל

As it is written: “For Hashem is a G-d of knowledges”—meaning, He includes both perspectives: just as from Above to below all is as naught before Him, so too from below to Above...	כמו שכתוב: "כי אל דעות ה'", שכולל שתי דעות: שפשם שמלמעלה למטה "כולא קמיה בלא". ושיב"כ—כך מלמטה למעלה כו
And this is through Torah learning in this manner—of which it is said: “And do not profane...,” as explained elsewhere.	והינו עלידי לימוד התורה בבחינה זו, שעליה נאמר: "ולא תחללו" כו, כמו שכתוב במקום אחר
And this is what our Sages said: Whoever engages in Torah makes peace between the upper and lower realms—meaning, the supernal and lower unifications (Yichuda Ila'ah and Tata'ah).	וזהו מה שאמרו רז"ל: "כל העוסק בתורה עושה שלום בפמליא של מעלה ובפמליא של מטה"—דהינו בחינת יחודא עילאה ובחינת יחודא תתאה
And this is “and great shall be the peace of your children”—[they] increase peace in the upper and lower worlds through being Torah scholars receiving from Chochmah, the power of Ma (מ"ה)—and this is “and may He place for you peace.”	וזהו "ורב שלום בניה"—מרבים שלום בפמליא של מעלה ובפמליא של מטה, עלידי שהם תלמידי חכמים מקבלים מחכמה בחינת כח מ"ה, וזהו "וישם לה שלום".
Meaning: that He gives you the level of peace—that Torah scholars increase peace in the world—through “the word of Hashem, this is halachah.”	כלומר, שהוא הנותן לה בחינת השלום, להיות תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם עלידי "דבר ה'", זו היא הלכה.
(See Midrash Rabbah, Toldos, beginning of section 66; and Naso, end of section 11.)	(ועינו ברב"ה תולדות ריש פ' ס"ו. נשא סוף פ' י"א)
And our Sages said: The only vessel that holds blessing for Israel is peace—for this level of peace is the vessel to receive the supreme blessing, the level of “May Hashem lift His face,” which is above the chain of worlds.	ואמרו רז"ל: "אין כלי מחזיק ברכה לישראל אלא השלום", שבהינתן שלום זהו בחינת כלי לקבל ברכה עליונה—בחינת "ישא ה' פניו" שהיא למעלה מן ההשתלשלות
Therefore, the sages had the power to obligate [Birchas HaMazon] even for less than the Torah-defined amount of satiation—because they are of the level of “May Hashem lift His face,” which is above the chain of worlds, through the level of peace.	ולכן יש כח ביד חכמים להצריך לברך ברכת המזון אפילו בפחות מכשיעור שביעה שמן התורה, מפני שהם מבחינת "ישא ה' פניו" שמלמעלה מן ההשתלשלות, עלידי בחינת שלום
And this is [the meaning of] “And they shall place My Name upon the children of Israel”—that My Name shall be called upon them through their occupation in Torah and their divine service, when these are in the state of “learners of Hashem.”	וזהו "ושמו את שמי על בני ישראל"—שיהא שמי נקרא עליהם בעסק תורתם ועבודתם, שתהינה "בבחינת" למידי ה

Alter Rebbe
Likkutei Torah
Parshas Naso
פה תברכו את בני ישראל

And then: “And I will bless them.” “I” is the same letters as “אֵין” (nothingness), for “Wisdom emerges from ayin”—that is, from the level of “May Hashem lift His face.”	וְאָז: "וְאֵנִי אֲבָרְכֶם". "אֵנִי" אוֹתִיּוֹת "אֵין", כִּי "הֶחֱכֵמָה". "מֵאֵין תִּמְצָא"—דִּהְיִנוּ מִבְּחִינַת "יֵשׁא ה' פָּנָיו".
That the blessing will be from above to below—a surplus of blessing and an abundance of influence from far above the chain of worlds.	שֶׁתִּהְיֶה הַבְּרָכָה מִלְּמַעְלָה לְמַטָּה—תּוֹסֶסֶת בְּרָכָה וְרִיבּוּי הַשְּׁפָעָה מִלְּמַעְלָה מַעְלָה מִהַשְּׁתַּלְשְׁלוֹת.
And this is the concept of a blessing at the beginning and a blessing at the end. A blessing at the beginning is the level of “May Hashem bless you,” which is from below to above.	וְזֶהוּ עֲנִין בְּרָכָה בְּרֵאשׁ וּבְרָכָה בְּסוֹף. בְּרָכָה בְּרֵאשׁ הִיא בְּחִינַת "וּבְרָכָה", שֶׁהִיא מִמַּטָּה לְמַעְלָה.
And the blessing at the end—“And I will bless them”—is from above to below.	וּבְרָכָה בְּסוֹף—"וְאֵנִי אֲבָרְכֶם"—מִלְּמַעְלָה לְמַטָּה.
(In the Zohar, “And I will bless them” is mentioned in Parshas Shemini 38a, Parshas Miketz 199a, and beginning of Parshas Yisro 67a.)	בְּזֹהַר נִזְכָּר "וְאֵנִי אֲבָרְכֶם" בְּפָרָשַׁת שְׁמִינִי דל"ח ע"א, וּפָרָשַׁת מִקֵּץ דקצ"ט ע"א, וְרִישׁ פָּרָשַׁת יִתְרוֹ דס"ז ע"א).

[NOTE Summary:

The discourse explains the inner structure of the *Birkat Kohanim* (Priestly Blessing), focusing on the phrase: "וַיִּשְׂמוּ אֶת שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֵנִי אֲבָרְכֶם"—“And they shall place My Name upon the children of Israel, and I shall bless them.” The Alter Rebbe teaches that this passage reflects two distinct but connected flows of Divine energy.

The first stage—"וַיִּשְׂמוּ אֶת שְׁמִי"—refers to the *human-driven ascent*. When Jews study Torah and serve G-d with the mindset of “לְמוּדֵי ה'”—receiving Torah as the living word of Hashem with humility and surrender—their divine service causes G-d’s Name to rest upon them. This represents an upward motion: from below to above, raising up the sparks of holiness found in food, physical life, and the soul’s emotional energies.

The second stage—"וְאֵנִי אֲבָרְכֶם"—is *Divine reciprocation*. The word "אֵנִי" is composed of the letters of "אֵין" (nothingness), pointing to the level of Divine light that is beyond all worlds. This is the level of "יֵשׁא ה'", where the blessing flows downward from the highest reaches of the Infinite into the lowest realms. It is an expression of G-d’s grace that transcends merit—a supernal, unbounded kindness.

The discourse explains the dynamic of *ברכה בראש וברכה בסוף*—a blessing that begins from below (יברכה ה'), and a blessing that concludes from above (וְאֵנִי אֲבָרְכֶם). Together, they form a complete cycle of union between human effort and Divine will. The entire progression reveals the purpose of creation: that the lower worlds receive and house the highest lights.

Alter Rebbe
Likkutei Torah
Parshas Naso
כֹּה תִּבְרַכּוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

Practical Takeaway

The Alter Rebbe's teaching encourages us to recognize the power of our *avodah* (divine service). When we approach Torah and mitzvos with the consciousness of receiving from the Ein Sof and aligning our will to His, we become vessels for G-d's Name to rest upon us. Then, not only do we elevate ourselves and our surroundings, but we also awaken a flow of blessing from above—far beyond what we could earn or imagine.

It also teaches us about the value of even small efforts—when infused with sincerity, they reach beyond worlds. And it reminds us to maintain humility and *bitul*, for that is the vessel that holds true peace and blessing.

True Chassidic Story

In the town of **Liadi**, during the winter of 1803, a devastating illness swept through the region, particularly afflicting young children. Families were in anguish, and many turned to the Alter Rebbe for guidance and intercession.

One father, a simple Jew who lived a distance away, came to the Rebbe in desperation. He was not a scholar and did not understand much of Chassidus, but he had begun studying a passage of the Tanya every night after work—though he barely understood the words.

When he finally reached the Alter Rebbe, he broke down and said, “Rebbe, I have nothing to offer—no Torah, no insight. I barely understand the words I say. But every night, I try to learn your sefer before sleep. Maybe Hashem will see that and have mercy on my child.”

The Alter Rebbe's face grew serious. He closed his eyes and said quietly, “When a Jew learns Torah with self-nullification, even if he understands little, it creates a vessel for ואני אברכם. That's the blessing from above.”

Then he opened his eyes and told the man, “Return home. With G-d's help, your child will recover.”

Miraculously, the child began to improve almost immediately. In the weeks that followed, many others in the town experienced unexpected recovery. The Chassidim would later say the Rebbe had “placed Hashem's Name” upon them, and the “אני” from above had blessed them in return.

END NOTE]